

— Кога тръгна четата за Бургаст, тѣ гдѣ бѣха!

— Тѣ бѣха тамъ.

— Познавате ли Руси Славовъ отъ Сливенъ?

— Познавамъ го, но не знамъ да е съставлявалъ чета.

— Славовъ, Господиновъ, Дражевъ отъ гдѣ получаваха пари?

— Тѣ имаха пари, но по нѣкога се плачаха, че нѣматъ и вземаха кое отъ приятели, кое отъ домоветѣ имъ прашаха.

— Бѣхте ли амнистирани за Бургаския бунтъ?

— Бѣхъ.

— Тогасъ защо и вне не дадохте прошение на Българското правителство, да се върнете въ България?

— Защото чакахъ по послѣ да се завърна.

— Тогасъ защо идете съ чуждо име?

— Защото такъвъ ми бѣше паспорта.

— Прѣди да тръгнете отъ Одесса, когато заминаха Миларовъ и Г. Василиевъ, почти едноврѣменно, револвери получилихте ли?

— Получихме, само Миларовъ не получи.

— Когато дойдохте въ Одринъ, опитахте ли ги какъ гърмятъ?

— Да, опитвахме ги отъ любопитство.

— Кой ви извади паспортъ въ Одринъ?

— Азъ самъ се мъчихъ да искамъ, но Теневъ, бивши Окр. Управителъ въ България, ми искара паспортъ. въ него пишеше моето собствено име К. Поповъ, но той бѣше само за Одринъ.

— Прѣзъ 1889 г. не писахте ли писмо на Миларова въ Пловдивъ?

— Писахъ.

— Когато прѣзъ Май отивахте на станцията въ Пловдивъ, не хвърлихте ли жребие, кой отъ васъ да стрѣля?

— Никога.

— Когато бѣше Миларовъ въ Карнобатъ, не писахте ли му да се върне въ Пловдивъ?

— Може да съмъ му писалъ, но не помня.

— Богатъ не сте биде!

— Не.

— Тогавъ защо не си отидохте въ Айтосъ, а ходите ту въ Пловдивъ, ту въ София, и при това майка ви можѣше да ви крѣе по-добрѣ въ къщи?